Svenska Canada-Tidningen.

Väktaren. Skandinaviske Canadiensaren. Canada.

$1.00 Per år. ALLMÄN NYHETSTIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA Lösnummer 5c.

ÅRGANG XVII. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 15:de DECEMBER, 1909. Entered as Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D. NO. 50

Prov. Library Jan. 10

CANADA

Andree död i Canada? Från Ottawa har meddelats följande intressanta historia om det öde, som drabbat svenske ingeniören S. A. Andree och hans två följeslagare Fränkel och Strindberg.

Som bekant försökte Andree för omkring tolf år sedan från Spetsbergen att uppnå nordpolen i ballong, hvarefter alla spår af honom och hans kamrater försvunnit.

Den förutnämnda historien låter ju ej vidare sannolik, men här har ni den i alla fall. Den har berättats af biskop Pascal från Prince Albert, som varit i Ottawa på besök. Biskopen har ett stift, som teoretiskt sträcker sig ända upp till nordpolen och omfattar en dryg del af det nordliga Canada. I stiftet verkar med bostad i Reindeer Lake en präst vid namn Turquotille, hvilken rest vida omkring bland eskimåerna i stiftets norra del för att lära sig deras språk.

Denne präst följde för en tid sedan ett sällskap eskimånomader sex dagsresor norrut från Reinder Lake och träffade där ett annat sällskap eskimåer. Då de senare märkte, att prästen medförde revolver, berättade de för honom, att ett "hvitt hus" några år förut hade kommit ned från skyn. I huset funnos hvite män, sade eskimåerna, och dessa hade med revolver dödat många "caribous" för att skaffa sig föda.

Eskimåerna antydde för prästen, att de hvite männen befunno sig uti ett halft utsvultet tillstånd. Ingen af dem lefde numera, sade de, men det "hvita huset" funnes ännu kvar och begagnades af stammens medlemmar, hvilka därifrån efter behof skaffad sig det förråd af rep, som de behöfde.

Skandinaverna och valrörelse. Bland nominerade kadidater i vestern märkas följande som synas bära skandinaviska namn: councillor Eyebrow, L. C. Larson, dito i Turford J. A. Stenson.

4,600 dollars till skänks. Charles Farr lyckades i lördags tillförsäkra sig ett homestead med särdeles godt läge och med god jord, sju mil söder om Sedley. Landet värderas af fackmän till 4,600 dollars.

Local Option i Saskatchewan. I måndags röstades för eller mot Local Option på sex platser i Saskatchewan. I Handley, Wolseley och Simtaluta segrade nykterhetsvännerna, hvaremot de ledo nederlag i Milestone, Moosomin och Indian Head.

En liten jordbäfning i Ottawa och Montreal. I fredags märktes en ganska häftig jordstöt i Ottawa. Stöten, som varade fem sekunder, var så stark att fönster skallrade och möbler etc skakade inne i rummen.

I Montreal märktes samtidigt samma fenomen. Stöten åtföljdes där af ett underjordiskt buller som lär gjort många helt kusliga till mods.

En af de största landaffärer som förekommit i södra Alberta egde rum härom dagen, då Prince Rupert Meat Co. i Vancouver köpte P. Muirheads ranch vester om Nanton. Denna ranch omfattar en yta af 10,000 acres. Ehuru farmen nästan uteslutande nyttjats till bete är dock öfver 85 proc. däraf fullt odlingsbar jord. I köpet ingick äfven 2,000 nötkreatur och 400 hästar. Det uppgifves att köpesumman är nära $250,000.

Vilse i skogen — vansinnig af förtviflan? En medlem af ett jaktsällskap från West Inwood, hade härom dagen gått vilse och i mörkret kunde han ej ta sig hem till sällskapets kamp. Halft vansinnig öfver sin belägenhet hade han satt gevärsmynningen mot sitt ansikte och aflossat ett skott med den följd att öfre delen af hans hufvud splittrades. Självmördaren lär ha varit infödd canadiensare.

Ett illdåd af sämsta slag begicks i Inwood, Man. under jaktdagarna då Sten Nyblad och Torsten Kvamsas voro i färd med att hemforsla en af dem skjuten älg. En polack hade smugit sig intill dem på en 40 yards afstånd och aflossade tre skott med den följd att Kvamsas ena häst blef dödsskjuten. Hästen var ett värdefullt djur och förlusten är därför så mycket kännbarare. Trots sitt nekande dömdes polacken till $219.00 böter eller två månaders fängelse.

En kungadotter i Vancouver? En kvinna i Vancouver påstår att hon är dotter af Österrikes kejsare Frans Joseph och hans gemål Elisabeth som mördades i Geneve. Hon säger att hon föddes i Normandie, där hennes moder då lefde. Hon håller nu på att skrifva en bok som blir en biografi både öfver hennes moder och henne själf.

Historien låter ju ganska osannolik, men den påstådda erkehärtiginnan lär i alla fall vara mycket lik kejsarinnan Elisabeth.

Tre älgar och en större varg sköts denna jaktsäsong af bröderna Nyblad, Inwood.

Manitoba parlamentet lär enligt underhandsmeddelanden komma att sammanträda omkring 1 februari.

Stor järnvägsolycka på C. N. R. I måndags kl. 1.15 e. m. inträffade en allvarlig olyckshändelse på östgående Saskatchewantåget på Canadian Northern banan. Tre vagnar urspårade nämligen tre och en half mil öster om Brandon.

På tåget befunno sig adertou passagerare, af hvilka de flesta voro amerikanska settlare på väg hem på julbesök. De flesta af passagerarne blefvo mer eller mindre skadade dock ingen allvarligt. Tåget gick vid olyckstillfället 15 mil i timmen, och vid urspårningen uppstod därför en synnerligen häftig stöt.

Canadiensare, utvisad från Tyskland. En canadiensisk student, G. S. Scott från Toronto, har erhållit meddelande om att han skall utvisas från Sachsen, där han för tillfället vistas. Orsaken skulle vara den att han öfverfallit en bonde och tillfogat denne allvarliga skador.

Scotts kamrater ha vändt sig till Britiska utrikesministeriet med begäran om dess intervention, men om en dylik kommer till stånd vet man ännu icke.

Det ser konstigt ut om personen i fråga skulle kunna bli utvisad för den ofvannämnda förseelsen. Böter eller fängelse kan han naturligtvis ej undgå, men därmed borde väl saken också vara klar.

Stockholm, Sask. — Council election eger rum måndagen den 13:de december. Alla landägare borde infinna sig och rösta på rätte mannen.

— Pastor Björklund från Winnipeg är på besök i dessa trakter.

— W. S. Stevenson har nu sålt ut sitt förlag af möbler, men har sin butik kvar, hvilken lär vara till salu.

— Svenska affärsmännens antal i Stockholm har ytterligare ökats. Mr E. Erikson har nyligen börjat affär därstädes och säljer landtbruksredskap.

— Stockholm Agriculture Society håller sin årliga "seed fair" snart. Högsta priset är $8.00, och det betalar sig nog att komma dit med en säck hvete.

En mycket "eftersökt" person. Ett par Pinkerton-detektiver passerade Winnipeg i lördags. Då dylika herrar ä ute och resa är det oftast något alldeles särskildt i görningen. Det var ej heller nu fråga om någon lustresa utan de voro alldeles riktigt ute på en liten affärstripp. Det gäller nämligen att söka reda på en mr J. J. Oesch som lär ha förskingrat hela 125,000 dollar i Chicago för 5 a 6 år sedan.

Denne lär nu med hustru och barn vara bosatt på en ranch i vestra Canada, och Pinkerton-herrarna skola söka spåra upp honom. Lyckas det så blir det ett snöpligt slut på ranchandet för mannen i fråga, som väl nu efter så lång tid börjat tro sig säker.

Amerikanerna till Canada. Under de senare åren ha stora skaror amerikaner, isynnerhet farmare, emigrerat till Canada, och denna emigration fortsättes alltjämt. Meddelanden ha ingått, att under fiskalåret 1907—1908 blefvo nio tusen amerikaner medborgare i Canada, och antalet sådana naturalisationer under året 1908—1909 kommer med all säkerhet att visa sig vara mycket större. Antalet amerikaner, som under förstnämnda fiskalår vunno medborgarrätt i Canada, var mycket större än nagon annan nationalitet hade att uppvisa. Därnäst kommo österrikare, ryssar, kineser och japaneser i nu nämnd ordning.

Rapporter från Ottawa uttala att Canada med glädje mottager farmare från Förenta Staterna för att befolka de vestra provinserna och vill gärna årligen gifva några tusen i utbyte från städerna i östra delen af landet.

Han fann lyckan i Canada. A. E. Duff, city passenger agent af G. T. P. har just återvändt från en tripp genom vestern och har för en engelsk kollega bl. a. berättat en historia om en af ägarne af de jättefarmer han besett.

"Aderton år tillbaka kom M. Gwillwin från Frankrike till Canada. Han var alldeles utan pengar och tog där för arbete hos en farmare i Alberta som förskotterade honom 10 dollar till afgiften för ett homestead.

Sedan han fått patent på detta gick det allt bättre och bättre för den arbetssamme och intelligente mannen. Han köpte för billigt pris in det ena jordstycket efter det andra i närheten, och nu efter 18 år är han ägare till ej mindre än 6888 acres land, värderadt till $200,000.

För att sköta denna myckna jord håller han bl. a. 104 hästar, och naturligtvis har han de allra största och modernaste jordbruksmaskiner af alla slag. Allt detta jämte hans ångtröskverk torde vara värdt minst $25,000."

Den gubben gick inte. En jude Michace Fred har häktats i Calgary, Alta., på begäran af fordringsägare i Winnipeg. Han hade i fjol en pels- och skinnaffär vid Portage Avenue, men som det ej gick fort nog att bli rik försökte han dela upp affären så att han själf behöll skulderna och tillgångarna öfverlät han på en svåger. De "skinnade" fordringsägarne ha nu emellertid fått honom fast och hoppas kunna rädda något af sina fordringar genom att klämma efter den smarte affärsmannen.

En jätte på Brandons gator. I måndags sågs en man af jättelik längd komma promenerande på Brandons gator. Han var klädd som cowboy och paraderade med de vanliga cowboyleksakerna — revolver, piska etc. Han gjorde ingen något för när, men kvinnor och barn, som annars tycka så bra om att se jättar på "föreställningar", blefvo nu rädda och sprungo skrikande ur vägen där han giek fram. Polisen maste därför i ordningens intresse vända sig till jätten med en höflig förfrågan om han ville följa med till polisstationen. Den store mannen var på godt humör och gjorde som man bad honom —annars hade han mycket väl kunnat ta en poliskonstapel i vingbenen och slagit dem alla sönder och samman.

Joe Martin, så var jättens namn, afreste senare på kvällen till Winnipeg. I en så stor stad bör väl en stor man passera bättre än i det lilla Brandon.

Teulon, Man. Val af "councillor" för ward 6 af Rockwood municipalitet kommer att äga rum i f. d. L. Nelsons hus tisdagen den 21 december (nästa tisdag) från kl. 9 f. m. till kl. 5 e. m. Såsom kandidat är uppsatt mr H. Olson, och böra våra landsmän mangrant infinna sig och rösta för honom, så att han denna gång blir invald och landsmännens intressen, i den del af wardet där de hufvudsakligast bo, bli bättre tillvaratagna. Vid förra valet hade han 51 röster mot 52, om alla våra landsmän i wardet nu infinna sig och rösta för honom skall bladet säkert komma att väntas!

— Julotta torde komma att hållas i Norris Lake skolhus kl. 7 julmorgonen och julfäst troligen måndagskvällen 27 december. Vidare kommer att meddelas genom pålysning i skolhuset nästa söndag. Alfred Johanson från Winnipeg väntas på besök för att predika under juldagarna.

— Söndagsskolans julfest afhålles på tisdagskvällen den 28 kl. 7 e. m. Denna fest kommer att blifva ofantligt treflig, ty programmet är mycket rikhaltigt, upptagande sång, musik och läsning af olika slag. Inträdet är fritt, men en stor kollekt upptages för att betäcka utgifterna.

— Nyårsvakan kommer att börja kl. half 9 nyårsaftonen, och förberedelser till ett godt program äro redan började, så att de närvarande komma att få tillbringa en treflig stund under nyårets ingång.

— Under böneveckan, som börjar den 2 jan. blifver det möten hvarannan kväll på ställe som senare bestämmes.

— I Westerham skolhus blifver det predikan och söndagsskola kl. half 2 andra juldagen. äfvenledes predikan och söndagsskola nyårsdagen vid samma tid. På onsdagskvällen i böneveckan kl. half 8 är det bönemöte.

Vid alla dessa möten kommer det att blifva myeken sång och musik, och alla äro hjärtligt välkomna att vara med.

KENORA-NYHETER.

— Slädföret är utmärkt nu.

— Mr John Kron har köpt 320 tunnland i Wauchope, Sask.

— Många hafva i arbetsbrist rest vesterut, men Herman Johnson, Helmer och Oscar Täng samt familjen J. Olson hafva rest österut. — Helmer och Oscar Teng sägas redan fått arbete i Fort William.

— Gust Olson reste härifrån förliden vår till Port Arthur. Han har här i King Edwards Hotel omkring 50 svenska män sasom matgäster.

— C. J. Jakobson i Fort William, som ock var här många ar, har butik och logi samt matservering där nere vid Superior-sjön.

— Julottorna börjas här kl. ½6 i de svenska kyrkorna i Kenora.

— Barnfesten hålles i Lutherska kyrkan på juldagskvällen kl. ½7 med ett mycket intressant program.

— Pastor C. O. Olander kommer hit den 19 på morgonen för de vanliga gudstjänsterna och stannar öfver juldagen.

— God jul tillönskas alla i alla länder och hem!

J. C. PETERSON,
Generalagent vid Soo-Linien.

Vi ha i julnumret återgifvit dragen af två välkända och framstående medlemmar af Winnipegs svenska koloni. Men som alla goda ting ä tre ge vi er äfven en tredje, hvars bild ni ser här ofvan.

Mr Peterson är anställd vid "Soo-line" sedan sexton år tillbaka. Där började han som telegrafist, men har klättrat upp den ena pinnen efter den andra. Först blef han stationagent, så ass. ticket agent i Minneapolis, advertising agent, rate clerk och cashier — tills han blef utsedd som liniens general passenger agent här i Winnipeg. "Soo-line" var genska anspråkslös i början men är nu en stor och viktig länk i den storartade kedja af olika kommunikationsmedel som Canada har så stor anledning att vara stolt öfver.

Mr Peterson är idealet för en järnvägstjänsteman, alltid förekommande och tillmötesgående mot allmänheten och i det inre arbetet punktligheten och ordentligheten personifierad. Som enskild person är han tack vare sitt vänsälla och urbana väsen allmänt värderad och afhållen.

FORT WILLIAM-NYHETER.

— Den i hoppet storslagna ungdomsfesten börjas klockan 8 e. m. lördagen den 18:de dennes. Man kan om så behöfs taga spårvagn till River Side Hotel och gå Walsh street två kvarter i vester till kyrkan, 641 West Mark str. Tri[illegible] sång, musik och förfriskningar [illegible]. Gifven akt på tid och plats och kommen!

— Ännu är Lake Superior klar från is och båtarna gå äfven i de isbelagda floderna här. Svenskarna får arbete. Hundratals andra afskedas såsom mindre behagliga för tillfället. Det nordiska namnet synes komma i allt bättre anseende i Fort William och Port Arthur. Lefve höga Nordens söner och döttrar. Måtte allt större nykterhet och ärlighet besjäla detta folk.

— Det är i dag 9 grader under noll, men ej så rysligt kallt. Slädföret har gått, men bäckar och vattendrag frysa så mycket bättre.

— Nio millioner bushels spannmål, hufvudsakligen Canada-hvete, utskeppades från Fort William och Port Arthur de sex första dagarna i denna månaden öfver Lake Superior och öster ut genom lastbåtar. Men såsom synes af tidningarna gå allt för många människoliv och varor i sank genom den mäktiga vinterns svåra stormar på denna och andra stora insjöar.

— Uranik hann den 10:de in isbelupen och vidunderlig i sitt utseende, men den har åter afgått med frakt och passagerare till Östern.

— Det nya $250,000.00 C. N. R hotellet i PortArthur har börjat resa sig mot höjden. Af cement och järn bygges det. Elden skall icke där fa makt öfver tjänare och gäster.

— Vid den $2,000,000.00 dyra blifvande Union stationen i Fort William är nu pålarbetet i grunden färdigt. 40 fot långa pålar äro neddrifna i grunden. Det kommer nog att stå.

— Juldagen kl. ½11 hålles norsk gudstjänst i sv. luth. kyrkan.

— Söndagen annandag jul håller svenska församlingen sin gudstjänst. barnfest och det vanliga julprogrammet. Högtiden börjas klockan 3 på eftermiddagen.

— Nyårsafton hålles nyårsvaka med tal, sång och musik i kyrkans undervåning, 641 Westmark street. Klockan 10 på aftonen bjudes på kaffe med dopp för alla närvarande. Klockan på slaget tolf sjunges samfäldt sången: "Du ömma Fadershjärta, som vakar öfver mig", och det nya året börjas med bön och välsignelsen samt lyckönskningar.

I port Arthur hålles julgudstjensten kl. 7.30 e. m. den 26 och nyårs-gudstjänsten kl. 7:30 den första jan. 1910. Gifven alla akt på tiden och platsen! I Port Arthur möter den svenska församlingen ifinska lutherska kyrkan, 264 Wilson street.

KYRKOMÖTET I SVERIGE.

En Waldenström-motion med åtföljande stor diskussion. — Ändring i anteckning af lekmannadop föreslagen men den nuvarande ordningen blef till sist den rådande.

Lördagen den 13 november blef det helt plötsligt en stor debatt på det i Stockholm samlade kyrkomötet. Det gällde frågan om anteckning af lekmannadop.

Under den frikyrkliga rörelsens första decennier var det vanligt att föreståndarna för dess församlingar förrättade barndop, och dessa infördes sedan i kyrkoböckerna sasom verkställda af lekman. I flera år tingick det på detta sätt utan anmärkning, men när nuvarande biskopen i Västerås, dr Lövgren, blef kyrkoherde i Gäfle, vägrade han att göra dylik anteckning, och detta gaf uppslag till den stora dopstriden, som fick sin lösning genom biskopkonferensens cirkulär 1898, i hvilket det bestämdes att för barn som döpts på detta sätt skulle i kyrkboken antecknas: "icke af svenska kyrkan döpt." När sedan barnet anmäldes till konfirmation skall prästen undersöka huruvida den sålunda förrättade dophandlingen skett i enlighet med bibelns föreskrifter, och först därefter meddela tillstånd till konfirmationen.

När hr Waldenström i fjol blef medlem af kyrkomötet begärde han genast en öfvergång till de gamla förhållandena, men utan resultat. Nu upprepade han försöket, och den 13 nov. var det inte långt ifrån att han hade fått sin vilja igenom. Utskottet hade visserligen enhälligt afvisat motionen, men så kom biskop Billing med ett förslag som, fastän till formen olika, i sak var detsamma som hr Waldenströms. Han ville nämligen att kyrkomötet i skrifvelse till k. m:t skulle begära sådana bestämmelser, att vid lekmannadop pastor skall åläggas att genast undersöka huruvida ett sådant dop skett i vederbörlig ordning och i rätt intention, i hvilket fall det skall antecknas i kyrkans dopbok. Och motivet? Ingenting annat än att det är lättare att verkställa en sådan undersökning omedelbart efter dopet, medan ännu allt undersökningsmaterial finns kvar, än fjorton, femton år senare. Resonemanget förefaller, åtminstone för ett vanligt förstånd, praktiskt.

Debatten inleddes af hr Waldenström, hvilken började med att åberopa Luther, en man "som herrarna nog ha respekt för, åtminstone då han uttalar sanningar, när de öfverensstämma med herrarnas". Han opponerade sig särskildt mot att lekmannadopet skulle vara en oordning och profeterade, att liksom man nu ingenting har emot konventiklarna och friförsamlingarnas nattvardsgångar, skall man i framtiden äfven acceptera denna yttring af frireligiös verksamhet. Sedan professor Pfannensteil därefter grundligt utlagt den kyrkohistoriska utvecklingen af uppfattningen om dopet och meddelat att vidhållande af status quo hade kyrkoordningen för sig, öfvade kyrkoherde Ekdahl sitt skarpsinne på att förklara skillnaden i uttrycken "icke af den svenska kyrkan döpt" och "icke döpt af den svenska kyrkan", men det blef ingen egentlig fart förrän hr Billing kom med sin stora öfverraskning eller öfverrumpling, som nog åtskilliga tyckte. Han var visserligen alldeles öfverens med utskottet däri, att den nu påbjudna anteckningen var på sin plats, ty för det första var den sann och för det andra var den en befogad tillrättavisning för den förseelse mot fjärde budet, som ligger i att förrätta ett dop med förbigående af moder-kyrkan. Men så kom det olämpliga i den långa tidrymden mellan dopet och den påbjudna undersökningen, och för att få bort den ville han ha ändrade bestämmelser. Anförandet väckte ofantligt uppseende. På den själfskrifna bänken steg betänksamheten i allmänhet alltefter som talet framskred — endast hr von Scheele skyndade att till alla delar instämma. Detsamma gjorde hr Ribbing, som eljest tänkt gå motionärens önskningar till mötes, men så bröt oppositionen lös i hr Lövgrens uttalande.

Med ett patos och en kraft som om striden gällt hem och härd giek han till storms mot hr Billings förslag och mot lekmannadopet. Han kallade detta enbart ett trots och förklarade att efter biskopscirkuläret 1898 dessa dop i hög grad aftagit. Det var starka ord han använde till omväxling med bevekande, då han bad om att man icke måtte sätta en ny dopstrid i brand, men han fick också svar. Hr Waldenström, som helt visst bevarar honom i minnet från deras gemensamma Gäflevistelse, tog också till de kraftiga uttrycken, när han undanbad sig och de sina några biskopliga tillrättavisningar af det slaget, och hr Daniel Person i Tällberg behandlade biskopen i Västerås ännu hårdhändtare än han i sina allra oppositionellaste ögonblick går till rätta med någon minister. Hr Lövgren saknade dock icke anhängare, I biskop Danell hade han en vänlig och ifrig stridskamrat, som höll på kyrkoordningen framför allt och förnekade att han opponerade sig ur hierarkiska synpunkter. Han varnade kyrkomötet från att låta öfverrumpla sig och yrkade återremiss, hvilket yrkande sedan såväl hr Billing som hr Waldenström och andra biträdde. När det kom till votering segrade emellertid utskottets yrkande med 33 röster mot 29.

WINNIPEG

Valen i går hade ej lyckats väcka något större intresse bland de röstberättigade. Egendomligt nog hade ej mer än 5,345 af de 38,000 röstägande infunnit sig vid valurnorna, och så slött har väljarefolket i Winnipeg ej visat sig på många år.

Resultatet blef följande:

W. S. Ewans, återvald som mayor — naturligtvis.

Aldermen: I ward 3 J. J. Wallace;
I ward 5 J. Willoughby;
I ward 6, R. J. Shore;
I ward 7 Chas Midwinter

Schooltrustees: I ward 3 A. Congdon
I ward 4 J. P. Haig
I ward 5 R.S.McMunn

Controllers: J. W. Cockburn
A. McArthur,
R. D. Waugh,
J. G. Harvey.

Föreningen Nordens möte, det sista detta år, var talrikt besökt. Till tjenstemän för det kommande året valdes följande medlemmar:

Till ordf. mr J. Gustafson; vice ordf. mr P. Nelson, till prot. sekr. återvaldes med acklamation mr Tresbäck; till fin. sekr. återvaldes med acklamation mr J. Lundvall, till kassör återvaldes med acklamation mr P. Flodden samt till ordningsman mr N. E. Johanson.

Till komiterade för arrangerande af den blifvande julfesten valdes alla de närvarande medlemmarne. Om julfesten kommer upplysningar att meddelas i nästa nummer af Canada-Tidningen.

Efter mötets slut inbjödos alla närvarande af värdarne Johanson och Silver till ett rikligt dukat kaffebord. Efter det alla tagit sig för af det goda, tackade ordf. mr Gustafson å de närvarandes vägnar för välfägnaden.

Festkomiteen sammanträder nästa fredag. Alla behagade närvara.

Musik. Winnipegs musikälskare som det kyliga vädret till trots hade samlats i St. Andrew's kyrka njöto i fullt mått af de två konserter som föranstaltats af Winnipeg Oratorio Society. Den första aftonen gafs "Messias". Händels mästerverk, och den andra Hiller's "Lofsång" och ett vexlande program, i hvilket Olga Simonson deltog.

Det är ett onekligt faktum, att Olga Simonsons första uppträdande för en kritisk, musikälskande publik var vaktadt med spänning. Hennes vänner visste hvad hon kan göra, och hoppades det bästa och de öfriga voro mycket nyfikna att höra en ung flicka spela ett erkändt svårt mästerverk. Tack vare de föregående prestationerna af kören och herr Middleton, som i parantes sagdt är en hejdundrande sångare, var publiken i god stämning och mottog därför den unga artisten med en sådan applådsalfva, att man på allvar hoppades, att hon skulle gifva sitt bästa. Resultatet var en glänsande seger öfver den, som kände på sig att man väntade för mycket, och en glädjande bekräftelse åt dem, som ej tvitlade.

Trots en ganska naturlig nervositet, som så småningom försvann, spelades den mycket fordrande kompositionen Bruch's Concert v. G moll på det allra förträffligaste. Adagiot var synnerligen tilltalande, framfördt med fullödiga toner fulla af känsla och värme. Publiken var tydligen mycket uppmärksam, — man kunde hafva hört en knappnål falla, och bifallet var vid föredragets slut nästan döfvande. Hon spelade som extranummer Musin's Concert vals på ett mycket graciöst sätt.

Lyckliga unga flicka, som fått en sådan makt i sina händer! Låt oss hoppas, att hennes lilla hufvud ej förvränges af allt det beröm, som måste gifvas. Må hon med allvar och tacksamhet för den stora gudagåfvan arbeta vidare och hon skall nå de högsta tinnar af det tempel, i hvars hallar hon nu inträdt.

Mr Middletons präktiga, välskolade röst och charmanta föredrag hördes med förtjusning.

Sällan har man i Winnipeg lyssnat till en liknande musikafton.

En framgångsrik firma är Foley Bros., Larson & Co. i Winnipeg. Deras tillverkningar i chokladbranschen äro allmänt kända och värderade tack vare en intensiv och intelligent annonsering, och det är ju glädjande att en firma här i Western kan framgångsrikt täfla med österns firmor i denna affärsgren.

Besökare i Foleyfabriken (hvilka alltid äro välkomna) bli helt enkelt förvånade öfver det storartade och invecklade maskineri som där är i verksamhet för producerandet af alla de goda chokladsorterna etc. Och nu till julen lär väl heller ingen försumma att förse sig af firmans godsaker...

Föreningen Svithiod lefver än. Efter en längre tids overksamhet har föreningen Svithiod nu åter upptagit sin verksamhet. Återuppståndelsen skedde i måndags afton, då följande embetsmän valdes.

Pres. J. E. Lidholm; vice pris. Alf. Egnell; sekr. K. Fleming; vice sekr. E. G. Johnson; fin. sek. I. Baker; Kassör, Dr. C. E. Johnson; marskalk, Alf. Lundgren.

Mötet ådagalade att stort intresse fortfarande finnes för föreningens syftemål. Beslut fattades om afhållande af en privat fest för föreningen medlemmar med familjer nästa 13 januari. Festen skall hållas i Canada-Tidningens hall.

Föreningen håller sitt nästa möte tisdagen den 28 dec. å dr Johnsons kontor.

Det af föreningen innehafda "Oscar II:s vandringsbibliotek", finnes hädanefter tillgängligt å Svenska Canada-Tidningens kontor, där dessa svenska böcker utlånas fritt till i staden bosatta landsmän. Mr C. Alb. Jones är föreningens bibliotekarie.

En millionär, som är sjuk, skulle gladeligen utbyta sina millioner mot någon stackars fattig arbetares robusta helsa, om något sådant vore möjligt. Det är heller icke sannolikt att han skulle öda mycken tid på uppgörelsen af bytesvillkoren. Detta visar, fastän på ett svagt sätt, det värde vi alla sätta på vår goda helsa. Hvilken ovärdelig skatt är hon icke? Huru försiktiga borde vi icke vara att bevara och skydda henne! Det bästa sättet att göra detta, är att rätta små oregelbundenheter i systemet, så snart de visa sig, genom användandet af ett gammalt tillförlitligt och långpröfvadt läkemedel sådant som Dr. Peters Kuriko. Officiella handlingar ådagalägga, att den varit i ständigt bruk i mer än 100 år. Den är ingen apoteksmedicin utan tillhandahålles allmänheten direkt af egarne, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19-25 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Walker teater. En storartad musikalisk attraktion gifves fredag och lördag å Walker teater. Det är den stora Chicagosuccess'en "The Honeymoon Trail". Författarne äro de gamla välkända Adams, Hough och Howard.

Handlingen försiggår i Californien, och i pjesen förekommer många vackra scenerier från dessa soliga nejder. En mängd roliga kupletter med intagande melodier förekomma i pjesen, och bland dessa melodier må särskildt nämnas: "When I feel like loving", "You cant be a friend to everybody", "One little boy had money", "Nothing to do but nothing", "Honey Trial", "I'am going to steal the moon", "Whose little girl are you?", "I dont want a million dollars" och "The Golden West".

Dessa komma inom kort att hvisslas eller gnolas i hela Winnipeg, det är ganska säkert.
invald till landsmännens intressen, i

The Pulford Drug Co. har flyttat till 560 Main Street. Firman annonserar i dagens nummer om Indian Oil, sin hostbalsam och sina nerv- och blodpiller, som förts i marknaden sedan 28 år tillbaka.

Järnvägsstrejken i U. S. A.

Ett möte för järnvägsmän, hvarvid en half million dylika skola bli representerade, kommer att sammanträda i St. Paul den 18 dennes. Mötet hålles med anledning af den pågående strejken bland vexlingspersonalen, och det antages att de strejkandes sak skall vinna allmänt understöd af de församlade järnvägsrepresentanterna. I så fall skulle resultatet måhända resultera i en sympatistrejk — den största järnvägsstrejk som hittills förekommit och omfattande omkring 500,000 järnvägsmän.

Järnvägsmagnaterna synas ej heller villiga att gifva med sig. Emellertid kommer ett medlingsförsök att göres af guvernör Eberhart i Minnesota — återstår att se hur det lyckas.

Kung Leopold nära slutet.

Såsom flera telegram från Brussel meddelat lär denne gamla syndare på tronen nu vara nära sitt slut. Han träffades af ett slaganfall för en vecka sedan och hittills ha läkarne icke kunnat gifva något hopp om hans vederfående.

Kung Leopold, som nu närmar sig det sjuttiofemte lefnadsåret, anses vara jordens rikaste monark men äfven en af de snålaste i vissa afseenden till exempel mot sina egna barn, hvilka måst processa med honom för att få ut sitt möderne. Däremot lär han ha visat sig frikostigare mot sina andra talrika kvinnliga förbindelser, och hans enskilda lif har varit uppfylldt af skandaler. Kung Leopold har tre döttrar. Tronföljden öfvergår på hans brorsson.